

תת"ע 11563/02/20 - מדינת ישראל נגד נוי רועי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 11563-02-20 מדינת ישראל נ' נוי רועי
תיק חיצוני: 13213023180

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד חנא מדינת ישראל
ארשיד
נגד
נאשם באמצעות עו"ד ולדי נוי רועי
טייטלבוים

החלטה

1. לפני בקשה למחיקת כתב אישום מחמת התיישנות העבירה המיוחסת לנאשם.

2. על פי כתב האישום, ביום 15.1.19, סמוך לשעה 15:01, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "סוזוקי", מ.ר. 9310784, ברחוב חטיבת יפתח, בקלות ראש, בכך שהסיע ילד על ברכיו, כשדלת ימין קדמית פתוחה, תוך סיכון ממשי של פעוט בן השנה, ביצוע חרקות, וסיכון עוברי אורח.

3. לשיטת הסנגור, בהתאם לסעיף 239א(א) לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 (להלן - החסד"פ), העבירה המיוחסת לנאשם התיישנה ולא ניתן היה להגיש כתב אישום בגינה מאחר שעד שהוגש כתב האישום חלפה למעלה משנה מאז ביצועה. העבירה המיוחסת לנאשם, נטען, התרחשה ביום 15.1.19, בעוד שכתב האישום הוגש ביום 20.2.20. לחלופין, התבקש בית המשפט לבטל את כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, נוכח שיהוי בהגשת כתב האישום.

נטען שהעבירה שמיוחסת לנאשם היא עבירה של נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, ולא הוגדר לצידה עונש של מאסר או קנס, ועל כן לא ניתן להסיק שמדובר בעבירה מסוג "עוון".

נטען שסעיף 239א הוא חיקוק ספציפי שגובר על חוק כללי, וסעיף זה מתייחס לסוג העבירה בה מואשם הנאשם. אשר לטענה שבתיק בוצעו פעולות השלמת חקירה, נטען שאלה בוצעו ביחס לתיק הפלילי. צוין שהעבירה, לכאורה, נצפתה על ידי המתלוננת בתיק הפלילי, וככל שהמדינה סברה שבוצעה עבירה, הרי שלא הייתה מניעה להגשת דוח זה סמוך למועד ביצוע העבירה. צוין שהתיק הפלילי נגד הנאשם נסגר, כתב האישום בתיק שלפני הוגש לאחר מכן, ומן הראוי היה לסגור את כל התיק, לאחר שהמשטרה לא הצליחה לבסס די ראיות להגשת כתב אישום פלילי, כולל דוח התעבורה, ויש בכך טעם לפגם שמצדיק ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

4. המאשימה מתנגדת לבקשה בציינה שהעבירה, מושא כתב האישום, היא מסוג "עוון" וההתיישנות בעטייה היא 5 שנים. צוין שבתיק בוצעו פעולות חקירה במהלך השנה, היות שנפתח כתיק פלילי בעבירות אחרות, ולאחר השלמת החקירה, הועבר ללשכת תביעות תעבורה, סמוך למועד הגשת כתב האישום בו.

5. ביום 14.12.20 הוריתי למאשימה לפרט ולצרף אסמכתאות לענין מועד הזמנת המבקש לחקירה בענין שלפני וכן לגבי המועד בו הודע לו על ביצוע העבירה שמיוחסות לו בתיק שלפני, עד ליום 20.12.20. על אף שחלף המועד, המאשימה לא מסרה תגובתה ומכאן ההחלטה שלפני על בסיס החומר שהונח לפני.

דין והכרעה

5. הוראת סעיף 239א(א) לחסד"פ קובעת כלהלן:

"עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה..."

6. בתפ (י-ם) 12158-06-15 **מדינת ישראל נ' יונתן ברוכים** (18.1.16) (להלן - ענין ברוכים), מציין בית המשפט המחוזי, לענין פרשנותו של סעיף 239א, כי סעיף זה אינו קובע למעשה תקופת התיישנות לעבירה כלשהי, ומטרתו להתייחס לתקופות התיישנות שנקבעו בהוראות חיקוק אחרות בהן נקבעה תקופת התיישנות ארוכה יותר, ולצמצמן לשנה בהתאם לתנאים המפורטים בסעיף - העדר הזמנת החשוד לחקירה או אי קבלת הודעה על ביצוע העבירה. בית המשפט בענין ברוכים מפנה לדברי בית המשפט בע"פ 6629/98 הלר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 346 (13.5.02) (להלן - ענין הלר):

"מקובלת עליי קביעת השופט המלומד כי סעיף 239א לחוק אינו כולל "הוראה אחרת" (במובן סעיף 9 לחוק) לענין התיישנות של העבירות שפורטו בו. משמע, כי דין התיישנות של העבירות המפורטות בסעיף הוא כקבוע בסעיף 9 לחוק, וכי גם על עבירות אלו ניתן להגיש כתב-אישום (או להמציא הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974) בגדר תקופת התיישנות הקבועה לכל אחת מהעבירות בסעיף 9 לחוק. הוראת סעיף 239א אך מסייגת אפשרות זאת בקביעת תנאי שבתוך שנה מיום ביצוע העבירה הוזמן מבצע העבירה לחקירה, או נשלחה אליו הודעה על ביצוע העבירה..."

7. על תכליתו של התנאי הקבוע בסעיף 239א לחסד"פ עמד כב' השופט אור בדנ"פ 9263/99 **מדינת ישראל נ' בקשי** (להלן - ענין בקשי), בעמ' 572:

"מטרתו של תנאי זה, כך נראה, היא, שהחשוד לא יופתע על-ידי קבלת דוח כעבור למעלה משנה מיום ביצוע העבירה. קיים חשש שבמקרה כזה לא ידע במה המדובר ויקשה עליו להתגונן. כדי שהדבר לא יקרה, דורש התנאי שתשומת-לבו של החשוד תוסב לכך שמיוחסת לו העבירה תוך שנה מיום שזו נעברה. הדבר יכול להיעשות אם על-ידי כך שיוזמן לחקירה ואם על-ידי כך שתימסר לו הודעה על ביצוע העבירה. גם במקרה כזה אין הכרח שתתקיים חקירה, אפילו לא של החשוד. די בכך שיודע לחשוד על העבירה המיוחסת לו".

עמוד 2

8. סעיף 9 לחסד"פ, שעניינו התיישנות עבירות, קובע:

9. (א) באין הוראה אחרת לענין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה -

(3) בעון - חמש שנים;

(4) בחטא - שנה אחת.

10. **סעיף 24 לחוק העונשין**, תשל"ז-1977, מסווג את העבירות לפי חומרתן, כלהלן:

(2) "עון" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ושאינה עולה על שלוש שנים;
ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס העולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום;

(3) "חטא" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס שאינו עולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום.

9. הוראת סעיף 62(2) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961, קובעת:

העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין,
התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:

(2) נוהג רכב בדרך קלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה

מלשון החוק נמצאנו למדים שהעבירה בה עסקין היא עבירה מסוג "עון" וההתיישנות בגינה היא 5 שנים.

10. על פי הוראת סעיף 239א, יש לבחון האם בתוך שנה מיום ביצוע העבירה הוזמן הנאשם לחקירה, או נשלחה אליו הודעה על ביצוע העבירה.

כתב האישום בתיק הוגש ביום 20.2.20, כשנה לאחר מועד הארוע, 15.1.19. המאשימה ציינה שבוצעו בתיק פעולות חקירה מאז הארוע, והתיק הגיע לאחר השלמה סמוך למועד הגשת כתב האישום. עם זאת, על פי החלטתי היה עליה לצרף אסמכתאות לענין מועד הזמנת הנאשם לחקירה ולענין המועד בו הודע לו על ביצוע העבירה שמיוחסת לו בתיק שלפני. אסמכתאות אלה לא צורפו ומכאן שלא הוכח שהנאשם הוזמן לחקירה או נשלחה אליו הודעה על ביצוע העבירה בתוך שנה מיום ביצוע העבירה.

בנסיבות אלה, על פי סעיף 239א, לא היה מקום להגשת כתב אישום כנגד הנאשם.

נוכח האמור, מצאתי להיעתר לבקשה ולהורות על מחיקת כתב האישום.

עמוד 3

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' טבת תשפ"א, 21 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.